

[Forsvarsministeren.]

bag alle Foranstaltninger har staaet en fuldstændig enig Regering. Lad mig tilføje, for at der ikke skal bestaa nogen som helst Tvivl om Rigtigheden af det, jeg her siger, at naturligvis er alle Bevillinger, som er blevet anvendt, tiltraadt af Finansudvalget, ligesom Finansudvalget fra Tid til anden er blevet holdt paa det nøjeste underrettet om Bevægelserne paa de militære Budgetter.

Det vilde derfor i høj Grad interessere mig at faa at vide, hvad det er for Foranstaltninger, som man kritiserer, som ikke skulde have været foretaget, som jeg ikke har været berettiget til at foretage, som ikke alle Partier i denne Sal, som er med i Regeringen, har staaet bagved, eller som Regeringen ikke helt og fuldt har været med i. Jeg ser særdeles vel, hvad der er Formaålet med denne Kampagne. Det er den gamle efter min Mening slette Aand, som her rejser sig paa ny og forsøger paa at lægge Forsvaret og hvad Forsvarets er for Had, at skildre det paa en Maade, som skal bringe det i et Modsætningsforhold til Befolkningen. Det gaar fuldstændig paa tværs af det Arbejde, som fra alle Sider udføres for at bringe Forsvaret og Befolkningen i nøje Kontakt med hinanden gennem „Folk og Værn“-Bevægelsen, hvori jo alle Partier deltager, og hvor der er det bedst mulige Samarbejde om denne Opgave. Hele denne Form for Agitation gaar ud paa det modsatte. Den vil skildre det, som om det, der sker, er noget, som Befolkningen ikke har noget at gøre med, og som der ikke er nogen virkelig Interesse i.

Det er højst mærkeligt at se denne Kampagne løbe af Stablen nu og finde Udtryk her i Salen ved denne Lejlighed, naar man tænker paa, at for blot nogle faa Maanedes siden blev det netop fra de samme Sider, hvorfra de Udtalelser, jeg her har citeret, fremkom, bebrejdet mig, at jeg ikke indkaldte flere Soldater. De sagde dengang: Hvad har vi egentlig Hæren til; vi maa da se at faa Soldaterne ind, saa Modstandsbevægelsens Styrker kan blive afløst og hjemsendt. Jeg indkaldte paa det Tidspunkt det Antal Soldater, det var muligt at indkalde, de Soldater, som vi havde færdiguddannet efter Besættelsens Aar, hvor vi kun havde haft ganske faa Tusind Mand inde om Aaret. Jeg kunde ikke indkalde flere. Paa det Tidspunkt blev det bebrejdet mig. Jeg vil gerne spørge, om der er nogen i denne Sal fra det ene eller det andet Parti, som vil mene, at vi ikke skulde have haft de Soldater ind, eller om vi ikke skulde have indkaldt de Soldater,

der blev indkaldt, for at uddanne dem til de Opgaver, som alle i denne Sal ved skal løses og er enige om skal løses. Jeg tror ikke, der er nogen ansvarlig, som vil paa-staa, at det, der her er foretaget, er unyttigt, eller at det ikke er helt og fuldt i Landets Interesse.

Vi har alle været glade ved den Iver, hvormed den Ungdom, der er indkaldt, har paataget sig Uddannelsen. Jeg vil gerne her sige, at jeg har beundret den Maade, hvorpaa Forsvarets Befalingsmænd under de vanskeligst mulige Forhold har arbejdet i denne Tid og naaet store og smukke Resultater.

Jeg tror, hele det danske Folk har følt det som en Tilfredsstillelse, at det har været danske Soldater, der har overtaget den Vagtjeneste, som har skullet holdes her i Landet, og at det i den Kendsgerning, at det er vore egne Soldater, som bevogter Grænsen, at det er vore egne Soldater, der bevogter Ammunitionsdepoterne, at det er vore egne Soldater, som bevogter Havnene, ser et Tegn paa, at vi igen er blevet et frit og selvstændigt Land, et Tegn paa, at vi igen har vor Suverænitét i Behold.

Men naar det er Tilfældet, og naar det ikke er muligt at paavise, at der her er foretaget noget som helst overdrevent eller unødvendigt, men at tværtimod alt, hvad der er sket, er i Landets velforstaaede Interesse, saa burde saadanne Udtalelser ikke kunne fremsættes. Det er Udtalelser, som modarbejder den Fællesskabets Interesse, som foreligger, det er Udtalelser, som gør Arbejdet vanskeligere baade for den Ungdom, der indkaldes, og for de Befalingsmænd, som har Ansvaret for den Ungdom, som er indkaldt.

Jeg vilde ikke have talt om dette saa indtrængende, som jeg har gjort det, hvis ikke det efterhaanden var gaaet op for mig, at der her var en virkelig systematisk og efter min Mening farlig og uberettiget Kampagne i Gang, et Forsøg paa at ville tillægge ogsaa mig Hensigter, som jeg aldrig har haft, Handlinger, som jeg aldrig har foretaget eller kunnet tænke mig at foretage, et Forsøg, som det derfor er nødvendigt ved denne Lejlighed at søge at faa bremset.

Og maa jeg tillige have Lov til, da det fra forskellig Side ogsaa her i Salen, eller om ikke her i Salen saa ved andre Lejligheder, har været antydnet, at vi skulde have indkøbt gamle, daarlige Vaaben i Sverige og England, deroverfor at sige, at der er ikke noget berettiget i den Paastand. De